

Sygn. akt IV CSK 408/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej
[...] w E.

przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia w W.

[...] Oddziałowi Wojewódzkiemu w O.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 marca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, a cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w punkcie pierwszym tego artykułu należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002, III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, niepubl.). Dla skutecznego natomiast powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Argumentacja powołana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiły przesłanki, o których mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Zagadnienie prawne wiąże się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego, jego wskazanie powinno zatem nastąpić przez określenie przepisów prawa, w związku z którymi zostało sformułowane i odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do ich treści. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie brak nadto pogłębionych wywodów prawnych uzasadniających istnienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a więc zagadnienia prawnego cechującego się nowością, dotychczas niewyjaśnionego i nierozwiązanego w orzecznictwie lub wskazującego

na rozbieżności w orzecznictwie i w doktrynie. Nie zostały również wskazane argumenty przemawiające za oczywistością skargi kasacyjnej, za takie bowiem nie można uznać jednozdaniowej negatywnej oceny stanowiska Sądu w zakresie oceny charakteru świadczeń medycznych wykonanych przez powoda. Jedynie z uzasadnienia podstaw kasacyjnych można domyślać się przyczyn przedstawienia zagadnień i twierdzenia o zaistnieniu wskazanych przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębną konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) i nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi argumentów na uzasadnienie podniesionych w nim twierdzeń.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono, bowiem wniosek pozwanego o ich zasądzenie nie dotyczy etapu przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

aw

jw